

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/280/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617209139
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7617209139.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudkýň JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne: D. C., rod. U., nar. X.X.XXXX, bytom v O., G. W. XXXX/X, t. č. bytom v O., G. W. X proti žalovanému: O. C., nar. X.X.XXXX, bytom v O., G. W. XXXX/X, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 4.5.2017 č.k. 7C/26/2017-24 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že žalovanému sa zakazuje vstupovať do bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu blok O., súp. č. XXXX, na parc. č. XXXX/XXX, na ul. G. W. XXXX/X, v katastrálnom území Levoča, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX Katastrálneho úradu v Levoči, v ktorom býva žalobkyňa a maloleté dieťa O. C., a to až do rozhodnutia súdu o vylúčení žalovaného z užívania tohto bytu.

Ukladá žalobkyni, aby v lehote do 30 dní od doručenia uznesenia podala na súd žalobu vo veci samej.

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému vstupovať do bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu blok O., súp. č. XXXX, na parc. XXXX/XXX na ul. G. W. XXXX/X, v katastrálnom území O., ktorý byt je zapísaný na LV č. XXXX Katastrálneho úradu v Levoči, kde býva žalobkyňa a maloleté dieťa O. C. a to až do rozhodnutia súdu o vylúčení žalovaného z užívania predmetného bytu, resp. do rozhodnutia súdu o vyporiadaní BSM k predmetnému bytu, alebo do uzavretia mimosúdnej dohody o vyporiadaní BSM k predmetnému bytu. Návrh žalobkyne o povinnosti žalovaného nepribližovať sa k maloletej dcére O. C. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, odmietol. Rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

2. Rozhodol tak o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému vyhovel. Žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že so žalovaným (manželom) žije v dlhoročnom strese a ponižovaní, nakoľko ju citovo týra. Je verbálne agresívny, následkom čoho dochádza k devastácii jej citového sveta a jej dcéry O.. Žalovaný je tyran, notorický alkoholik, agresor. Po udalosti, ktorá sa udiala 8.4.2017 nevie zabezpečiť dcéru O. pocit bezpečia a domova. Žalovaný ako silný alkoholik, ktorý si celoživotne nevie nájsť stabilnú prácu, odmieta pomoc - protialkoholické liečenie. Jeho alkoholizmus spôsoboval dlhodobo žalobkyni, ale aj spoločným deťom psychickú ujmu. Tieto prežívali detstvo plné úzkosti, strachu a napätia. Verbálne útoky prerástli dňa 20.3.2014 do fyzického útoku dcéry, kedy ju manžel udrel päťou do hlavy, v dôsledku čoho táto udalosť bola riešená na OR PZ v Poprade. Od minulého roka je žalobkyňa s maloletou dcérou O. v domácnosti sama, nakoľko ostatné dcéry O.

N. O. sa osamostatnili. Tyrania a agresia zo strany žalovaného pokračovali, preto sa rozhodla na neho podať trestné oznámenie, ktoré polícia uznesením v konaní sp.zn. ORP-386/1-VYS-PP-2016, odmietla. Vulgárne správanie žalovaného však pokračuje. Dcéra ho našla opitého ležať na medzипoschodiach bytovky, kde ležal vo vlastnom moči, vulgárne nadával a psychicky ich ponižoval. Z týchto dôvodov žalobkyňa podala návrh na rozvod, doposiaľ však vo veci nebolo vytýčené pojednávanie. Dňa 8.4.2017 žalobkyňa v okruhu blízkych oslavovala 50. narodeniny, na ktoré žalovaný nebol pozvaný. Z pomsty tento poprepichoval pneumatiky na troch autách príslušníkov jej rodiny a jednému náhodnému občanovi. V dôsledku tohto konania sa vedie voči žalovanému trestné konanie vo veci poškodzovania cudzej veci na základe trestného oznámenia D.. D. H. - jej zaťa na OO PZ v Levoči pod sp.zn. ORP-42/LL-PP-2017. Žalovaný bol dňa 9.4.2017 prepustený z vyšetrovacej väzby, preto žalobkyňa bola nútená s dcérou O. opustiť spoločnú domácnosť. Momentálne býva prechodne u najstaršej dcéry O.. Žalobkyňa má naďalej strach o život a bezpečie, ako aj bezpečie dcéry O.. Dňa 10.4.2017 vyhľadala psychologickú pomoc a aj jej dcéra O. absolvovala psychologické vyšetrenie u Mgr. Gabriely Lukáčovej, psychologičky Psychosociálneho centra v Košiciach. Z výsledkov vyšetrenie vyplynulo, že spolunažívanie maloletej dcéry O. so žalovaným v jednej domácnosti a fyzická blízkosť otca - tyrana je pre ňu neakceptovateľná.

3. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s písomnými dôkazmi predloženými žalobkyňou a po právnom posúdení veci v zmysle § 324 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. e/, h/, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, § 327 C.s.p. uzavrel, že v danom prípade je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia o zákaze vstupu žalovaného do spoločného bytu manželov. Aj keď v danom prípade k podaniu predmetného návrhu nepredchádzalo rozhodnutie policajného zboru o vykázaní žalovaného zo spoločného obydlija, skutočnosti tak, ako ich popísala žalobkyňa, takémuto rozhodnutiu v celom rozsahu nasvedčujú. V danom prípade vzal do úvahy predovšetkým ten argument, že negatívne správanie žalovaného sa v poslednom období stupňovalo, preto nie je možné odhadnúť, kedy by mohlo dôjsť k tragédii, resp. k takému konaniu z jeho strany, ktoré by už skutočne ohrozilo maloleté dieťa a jeho manželku na zdraví a dokonca i na živote. Z dôvodu, aby sa takejto udalosti preventívne predišlo, súd prvej inštancie považoval za nevyhnutné, aby sa návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v znení, ako navrhla žalobkyňa, vyhovel. V spojení s § 337 ods. 1 C.s.p. súd prvej inštancie uviedol, že po právoplatnosti rozsudku o rozvode bude nevyhnutné podať aj žalobu o vyporiadanie BSM k predmetnému bytu a až vtedy bude vyriešená otázka, komu z manželov bude predmetný byt pridelený. Preto zakázal žalovanému vstúpiť do predmetného bytu do právoplatného ukončenia konania o vyporiadanie BSM, alebo uzavretia mimosúdnej dohody o vyporiadaní BSM.

4. Pokiaľ ide o návrh žalobkyne, aby súd uložil žalovanému povinnosť nepribližovať sa k maloletej dcére O. C. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, tento odmietol s poukazom na § 237 C.s.p. Uviedol, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaným subjektom na podanie takéhoto návrhu, na ktorý je aktívne legitimovaná len maloletá dcéra O. C.. Z týchto dôvodov návrh v tejto časti odmietol.

5. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%, vychádzajúc z toho, že v konaní bola úspešná len čiastočne.

6. Proti tomuto uzneseniu, a to voči vyhovujúcemu výroku a trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozhodnutie v napadnutých výrokoch zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu. K dôvodom odvolania uviedol, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Imanentnou súčasťou a neoddeliteľnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. je násilie voči chráneným osobám. Základným charakteristickým znakom násilia je úmysel. Násilie je následok istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Deklarácia odstránenia násilia páchaného na ženách schválená Valným zhromaždením OSN v roku 1993 označuje násilie ako akýkoľvek násilný čin, ktorý vedie, alebo by mohol viesť k fyzickej, sexuálnej alebo psychickej ujme alebo k zraneniu, vrátane vyhrážania sa takýmito činmi, zastrašovania, alebo svojvoľného obmedzovania slobody, a to vo verejnom, či súkromnom živote. Je pravdou, že žalobkyňa je manželkou žalovaného a títo žijú v spoločnej domácnosti spolu s ich dcérou O.. Žalovaný popiera, že by sa násilne správal či už voči žalobkyni alebo svojej dcére O.. Žiadne z jeho konaní nie je možné subsumovať pod definíciu násilia, a to v najširšom slova zmysle. Je pravda, že účastníci konania sú v rozvodovom konaní na základe návrhu žalobkyne, nakoľko ich manželstvo neplní žiaden účel a komunikácia medzi nimi viazne. Napriek tomu spolu bývajú, avšak nekomunikujú. K tomuto stavu došlo na základe dlhoročného

zanedbávania vzťahu tak zo strany žalobkyne, ako aj žalovaného. K odcudzeniu manželov došlo na základe chovania žalobkyne, ktorá napriek tomu, že sa snažil zabezpečiť pre svoju rodinu všetko potrebné, aj svojpomocne, žalobkyňi nebolo nikdy nič dobré, čo urobil a všetko kritizovala. Žalobkyňa sa stráni žalovaného, žiadnym spôsobom s ním nekomunikuje a keď sa žalovaný zdržiava v spoločnom obydli, ihneď opustí miestnosť, do ktorej vojde. Toho času nezdieľajú ani spoločné lôžko. Žalobkyňa si našla zábavu a spôsob existencie trávenia času na internetových sociálnych sieťach. Nie je pravdou, že by dcéra O. mala z otca strach, táto ho vo svojej podstate taktiež ignoruje. Ak je žalovaný doma, dcéra sa zatvára vo svojej izbe a venuje sa svojmu koníčku, ktorým sú ľudové tance. Skutočnosti uvedené vyššie potvrdila samotná žalobkyňa vo výsluchu pred vyšetrovateľom dňa 18.5.2016, kde uviedla, že sa nedá povedať, aby žalovaný dcéru nadával, vyhrážal sa im alebo ich nedajbože fyzicky napadol. Ak teda vo svojom návrhu tvrdí, že od začiatku manželstva je silným alkoholikom, akým argumentom vyvráti fakt, že manželia spoločne vychovali tri dcéry, z ktorých dve majú samostatný život? Žalobkyňa v návrhu klame, keď uvádza, že tyrania a agresia žalovaného pokračovali, na základe čoho sa rozhodla podať trestné oznámenie. V tej súvislosti poukázal na výpoveď žalobkyne uvedenú v uznesení vyšetrovateľa, ktorú citoval: „Nemala ani len potuchy, že takýto jej článok môže byť posúdený ako nejaké trestné oznámenie“. Žalobkyňa si tak odporuje. Pokiaľ ide o napadnutie dcéry O., toto bolo riešené ako priestupok, za ktorý mu bolo uložené pokarhanie. Je nutné podotknúť, že tento fyzický kontakt s dcérou ľutuje, dcéru sa ospravedlnil. Bol následkom vyhrotenej situácie a bol jediným fyzickým excesom voči jeho dcére. Je pravdou, že voči nemu bolo vznesené obvinenie pre prečin poškodzovania cudzej vecí, voči tomu sa však aktívne bráni aj pre procesné pochybenia. Je otázne, prečo sa žalobkyňa nedomáhala u policajného zboru vykázania žalovaného zo spoločného obydli. Tvrdenia žalobkyne sú protichodné, žalobkyňa neosvedčila svoj nárok a ani naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov. Súd sa nezaoberal ani vyváženosťou zásahu nariadenia neodkladného opatrenia. Z listín predložených žalobkyňou nie je možné vyvodiť záver, že by zo strany žalovaného dochádzalo k násiliu voči žalobkyňi a jej dcére alebo k nemu mohlo dôjsť. Súd prvej inštancie navyše opomenul nutnosť uložiť žalobkyňi povinnosť podať v určenej lehote žalobu vo veci samej.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdiť uznesenie ako vecne správne. Zotrvála na dôvodoch, pre ktoré navrhla nariadiť neodkladné opatrenie a dodala, že medzi účastníkmi konania dlhodobo dochádzalo k hádkam, ale aj k fyzickému násiliu - bitkám zo strany žalovaného, ktorý popiera, že by sa násilne správal. Už v roku 1990 sa jej horúcou žehličkou „vyhrážal“, pretože mu nechcela dať ďalšiu fľašu a cigarety. Ďalší vážnejší incident sa stal v auguste 2000, kedy prišiel domov opitý a v zápale hádky jej dvakrát vrazil po líci tak, že sa ocitla na zemi. Vtedy nevolala políciu, nakoľko sa hanbila. Volala len jeho rodičov. Vtedy prišiel jeho otec a brat, ktorí mu dohovorili. Naposledy ju udral v auguste 2016, kedy po jeho odchode do práce zistila, že nemá v kúpeľni svoje voňavky. Z toho vznikla medzi nimi hádka. Nie je pravdou, že by žalovaný mal dobré vzťahy s dcérou O., ktorá s ním komunikuje, len keď musí. Dcére O. sa dodnes za fyzické napadnutie neospravedlnil a pochybuje o tom, že svoje konanie ľutuje. Podľa jej informácií mu bol v máji 2017 zadržaný vodičský preukaz, nakoľko šoféroval pod vplyvom alkoholu.

8. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobkyne uviedol, že nepopiera narušené vzťahy so žalobkyňou, ktoré sa riešia v rozvodovom konaní. Vo vyjadrení žalobkyne je uvedený opis spoločného manželského života účastníkov konania z pohľadu žalobkyne, preto ide o jej subjektívny názor. Čo sa týka násilného správania žalovaného, podľa jeho názoru ide o pomstu žalobkyne za nesplnené sny, plány a jej zlyhania počas manželstva, ktorá pochybenia dáva za vinu výlučne jemu bez toho, aby prevzala a zohľadnila aj svoj, čo i len malý podiel na stave manželstva. To, že účastníci konania nevedia spolu žiť ako manželia v žiadnom prípade neodôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia. Výrazne sa ohradil voči predloženým dôkazom k vyjadreniu žalobkyne, ktoré boli vyhotovené a použité bez súhlasu žalovaného a zasahujú do jeho práva na ochranu osobnosti. Preto navrhol, aby súd na tieto dôkazy neprihliadal.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je len čiastočne opodstatnené.

10. Odvolaním bol napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bolo návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené a výrok o trovách konania, preto (len) tieto sa stali predmetom odvolacieho prieskumu. Výrok uznesenia, ktorým bol návrh žalobkyne o povinnosti žalovaného nepribližovať sa k maloletej dcére O. C. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov odmietnutý,

nebol odvolaním napadnutý, preto nadobudol právoplatnosť a nestal sa predmetom odvolacieho prieskumu.

11. Pokiaľ ide o výrok uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zakázal žalovanému vstupovať do bytu č. XX bližšie špecifikovaného vo výroku uznesenia súdu prvej inštancie až do rozhodnutia súdu o vylúčení žalovaného z užívania predmetného bytu, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že boli splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie tohto neodkladného opatrenia.

12. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa nielen svojimi tvrdeniami, ale aj predovšetkým listinnými dôkazmi osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu dočasným zákazom vstupu žalovaného do spomínaného bytu, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu a v ktorom obaja bývajú.

13. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

16. Podľa § 328 ods. 1 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 13 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

17. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

18. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

19. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Navrhovateľ musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či

a/ je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,

b/ navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie,

c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha,

d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav

e/ právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah,

f/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

20. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany navrhovateľa, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

21. Pred nariadením neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. postačuje, ak je osvedčené aspoň dôvodné podozrenie z násilia, prípadne ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity žalobcu. O osvedčení dôvodného podozrenia z násilia alebo ohrozenia telesnej či duševnej integrity svedčia ponúknuté dôkazné prostriedky, ktorými súd zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, ak je osvedčená skutočnosť, že sa súdu vzhľadom na všetky okolnosti javí potreba nariadenia neodkladného opatrenia ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násilia a ohrozenie telesnej či duševnej integrity sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže konanie o nariadenie predbežného opatrenia je z hľadiska procesného maximálne zrýchlené (§ 328 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

22. Aplikácia neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. je aktuálnym a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia. V jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násilnej osoby. Nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie a nemusí sa ani zaťažovať hľadaním náhradného ubytovania.

23. Násilie je možné vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily, ale aj sily psychickej alebo takejto moci proti osobe, alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následku poranenia, smrti, psychickej ujmy a podobne. Násilie znamená najčastejšie označenie fyzického alebo psychického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Ide o telesnú aj duševnú ujmu. Preto v súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité minimalizovať kontakt násilníka s obeťou, keďže najvhodnejší priestor má násilník v domácom prostredí obeť. Účelom neodkladného opatrenia v danom prípade je poskytnúť oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršeniu jeho postavenia aj za cenu, že skutkový stav veci nie je náležite zistený.

24. Pre naplnenie hypotézy právnej normy uvedenej v ust. § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. stačí osvedčiť, že žalovaný je vo vzťahu k žalobkyňi dôvodne podozrivý z násilia, že ohrozuje telesnú a duševnú integritu žalobkyne, pričom pre naplnenie tejto právnej normy stačí, že ide o byt, v ktorom býva takáto osoba, vo vzťahu ku ktorej sa žalobkyňa domáha nariadenia neodkladného opatrenia.

25. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa v konaní predložila listinné dôkazy, ktoré svedčia o dopúšťaní sa psychického a fyzického násilia voči nej a jej dcére zo strany žalovaného. Listinné dôkazy predložené žalobkyňou dostatočne osvedčujú naplnenie hypotézy uvedenej v ust. § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p., t.j. že žalovaný je vo vzťahu k nej a spoločnej dcére dôvodne podozrivý z násilia a súčasne, že ohrozuje ich telesnú a duševnú integritu.

26. Podľa § 336 ods. 1 C.s.p., ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

27. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí nesprávne aplikoval vyššie cit. zákonné ustanovenie, keď uložil žalovanému zákaz vstupovať do predmetného bytu až do rozhodnutia súdu o vyporiadaní BSM k predmetnému bytu, alebo do uzavretia mimosúdnej dohody o vyporiadaní BSM k predmetnému bytu. Žaloba o vyporiadanie BSM totiž nemá vecnú súvislosť s prejednávanou vecou, ktorá upravuje otázku užívania predmetnej nehnuteľnosti.

28. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil uznesenie vo vyhovujúcom výroku tak, ako vyplýva z enunciatu tohto rozhodnutia a uložil žalovanému zákaz vstupovať do predmetného bytu do rozhodnutia súdu o vylúčení žalovaného z užívania predmetného bytu, ktoré konanie má súvis s prejednávanou vecou.

Zároveň uložil žalobkyni, aby v lehote do 30 dní od doručenia uznesenia podala na súd žalobu vo veci samej, teda o vylúčenie žalovaného z užívania predmetného bytu (§ 388 C.s.p.).

29. Odvolací súd potvrdil výrok napadnutého uznesenia o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa stotožňuje.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. Obe strany mali v odvolacom konaní čiastočný úspech, preto odvolací súd rozhodol tak, že nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).